

**R. P. Vincentii Brvni, Societatis Iesv, Meditationes, De
Præcipvis Mysteriis Vitæ & Passionis D. N. Iesv Christi**

Cum Veteris Testamenti Figuris, & Prophetijs, varijsque Documentis ex
quoque Euangelio depromptis, Nunc ex Italico in Latinum translata

Meditationes in Passionem Et Resvrrrectionem D. N. Iesv Christi

Bruno, Vincenzo

Coloniae Agr., 1599

VD16 ZV 2606

Meditatio 2. De consilio à Iudæis contra Christum habito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59870](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59870)

MEDITATIO
SECUNDA.

DE CONSILIO A IVDÆIS.

contra Christum habito.

EVANGELIVM.

V M appropinqua- *Matt. 26.*
ret dies festus azy- *Marc. 14.*
morum, qui dici- *Luc. 22.*
tur Pascha; dixit
I E S V S discipulis
suis: Scitis quia post biduum Pas-
cha fiet, & filius hominis tradetur
vt crucifigatur. Tūc congregati sunt
Principes Sacerdotum, & seniores
populi in atrium Principis Sacer-
dotum, qui dicebatur Caiphas, &
consilium fecerunt, vt I E S V M do-
lo tenerent, & occiderent, timebāt
verò plebem.

Tunc intrauit Satanias in Iudam
vnum de duodecim, & abiit ad

B 2 Prin-

Principes Sacerdotum, & ait illis: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi audientes gauisi sunt, & constituerunt ei triginta argenteos; Et cum conuenissent de precio, spondit. Et exinde quærebat opportunitatem vt eum traderet, sine turbis.

FIGURA.

Gen. 37.

FRATRES Iosephi, cum eum ad se venientem adspicerent, stimulante inuidia de eius nece cogitabant: & consilio inuito dicebant inter se: Ecce somniator venit, venite occidamus eum.

Ibid.

Fratres Iosephum Ismaelitis viginti denarijs vendiderunt.

PROPHETIÆ.

Hier. 13.

FODERVNT foueam, vt caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. Tu autem Domine scis omne consilium eorum aduersum me in mortem

Psal. 30.

In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt.

Psal. 70.

Dixerunt inimici mei, & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in
vnum

DE PASSIONE DOM. 15

*unum dicentes; DEVS dereliquit eum,
persequimini & comprehendite eum.*

*Et appenderunt mercedem meam tri- Zach. 11.
ginta argenteos.*

*Vendiderunt Iustum pro argento, & Amos. 2.
pauperem pro calceamento.*

CONSIDERATIONES.

QUO maioribus beneficijs Do- 1. Punctū.
minus populum suum afficie-
bat, eò magis illorum malitia
& ingratitude incrementa sumebant.
Ut meritò quondam per Prophetam
conquestus sit. *Filios enutriui, & exal-*
tavi: ipsi autem spreuerunt me. Isaia. 8.
Quoties bonus I. E. S. V. S. lacrymas fundebat,
quoties noctes integras vigilabat, qui-
bus Deum Patrem pro salute ipsorum
rogaret? quoties dies totos consume-
bat, in cõcionib. & eruditione populi,
in eiiciendis Dæmonib. in sanandis il-
lorum infirmis, illi contrà noctes & dies
meditantur, & consilia inter se tractãt,
quomodo illum in suam potestatem
reductū, quàm crudelissimè occidant.
Cæci & miseri Iudæi, qui meditantur
& quærunt Christum, non vt eum a-
pud se habeant, sed vt occidant! neque
vident se occider. d. Christum, qui ve-

14 MEDITATIONES

ra est ipsorum vita, mortem incurtere sempiternam. Beati, qui meliore consilio Christum quærunt, ut eum apud se habeant & possideant. Nam qui IESVM habet, vitam habet, salutem habet, omne bonum habet.

Considera quanto sit maior Iudæ ingratitude, quàm Iudæorum. Cùm enim delectus esset à Christo, ut in primis subsellijs olim in cælo consideret, ut iudex orbis terrarum: patitur miser homo, ita se ab avaritia cæcari, ut non modò vili precio renunciaret tantæ dignitati; sed ipsum insuper Christum vendat. Væ animæ illi, quæ semel apud se obstinatè vitio cuicumque det locum: nullum est enim tam grande scelus, quod data occasione postea refugiat committere. Caueant sibi hic ij, qui alto in statu vitæ agunt, Deoque viciniore sunt. Isti enim si semel sua vocatione excidant, plerumque omnibus postea hominibus peiores euadunt.

Vide quàm parui Iudas Christum æstimet: ut cuius indicationem relinquat arbitrio capitalium ipsius inimicorum Iudæorum, cùm diceret. *Quid vultis mihi dare, & ego vobis illum tradam?* Inauditum est, ut mercis pretium venditor in emtoris arbitrio constituat,
nisi

DE PASSIONE DOM. 15

nisi de re nullius precij agatur. O scelerate negotiator, qui æstimas eum nummis, qui æstimari non potest: eum, cuius comparatione omnia præciosa nullum habent precium, eum tu tam vili æstimas? Non vides, ô miser, vna gutta sanguinis ipsius, mundos infinitos comparari posse, & hunc tu sanguinem totum triginta denarijs vendis? Iuda perditæ, non tam vili tuam animam æstimauit Christus tuus redemptor, quàm tu illius animam vendis. Ille te precio sanguinis sui emit, tu illius vitam 30 denarijs vendis.

O Mater Sancta, tu accede huc ad auctionem filij tui: fac vt à te emant, quia tuus est, non istius latronis, qui res alienas venum exponit, tum appareret, quantum tu adderes ad precium, quantumque tua æstimatio ab illorum æstimatione differret. Quod si voluntatem tuam formans in voluntatem Dei, assentiris vt ab isto latrone vendatur: tu saltem comparatum enim te redimere conuenit. Sed tu Iuda infelix si tamen cupiditas nūmorum cogit te Christum vèdere, quid inimicis vendis? amici longè tibi liberalius precium soluent. Quāti putas à te redimeret Lazarus, ne venderes: quantum tibi Magdalena, quan-

16 MEDITATIONES

tum Martha largirentur! quantum verò Mater, destituta omni solatio ad quam damnium maximè pertinet, quæ si non aliud posset, pretio certè infinitarum lacrymarum sibi eum compareret. Cogita denique, si apud Angelos illum venalem proponeres, quæreresque quantilicerentur IESVM, profectò pro suo Domino, suam tecum felicitatem permutarent.

Considera mansuetudinem Saluatoris Sciebat se à Iuda tanta cum ignominia venditum; nec tamen illum abigit; sed inter suos familiares tolerat: non illi claudit, sed patefacit aditum ad suam misericordiam. Inuitat illum, an velit redire ad pœnitentiam, itaque illum ferè primum inter omnes alloquitur, sumit cum illo cibum, vsque eo in amore descendit, vt illi pedes lauet. Heu mihi, quod cor tam durum, quæ mens tam obstinata, quæ non emolliatur, imò rumpatur tanta amoris suauitate? Quod si I E S V S tanto amore prosequitur eos, à quibus tantuli venditur: quid faciet illis, qui illum sincerè amant, & fideliter ipsi seruiunt? O optime I E S V, quantum ego tibi debeo? Illum enim qui te semel vendiderat, in æterna supplicia ruere.

DE PASSIONE DOM. 17

ruere permisisti: at me seruum perfidū,
qui in singulas horas te vendo; adhuc ta-
men expectas, adhuc toleras, adhuc por-
rigis mihi manum gratiæ, & spatium, vt
ad salutem reuertar.

COLLOQVIVM.

ORABIS Christum D. N. per illam
mansuetudinem qua passus est, se
ab illo perditorum cōsilio morte dam-
nari, & ab vno de numero discipulo-
rum tam vili precio inimicis vendi, vt
tibi similiter gratia sua opem ferat, vt
quemadmodum ipse ostendit tuæ se
magis, quam suæ vitæ rationem duce-
re; sic etiam tu pro amore ipsius, pa-
tienter feras omnia hominum contra
te iudicia & cōsilia: itemque vt sis qua-
si venditus & contemptus à mundo,
tanquam inutilis & infamis: nec vlla
res creata abducat te ad permutatio-
nem aut omissionem summi boni tui:
sed vt possis sicut par est, illum solum
supra omnes res æstimare, illi seruire, il-
lum amare in æternum.

DOCUMENTA.

1. *QVI alijs vel atate, vel scientia,
vel dignitate præstant, ij operam
dare debent, vt præstent etiam sanctitate*

B. S.

6.

Et legum obseruatione: ut possint non modo cōsilio, sed etiam vita exemplo sibi creditos adiuuare. Caueāt verò sibi, ne suo exemplo cuiquam occasionē det ruina, quod ab istis Sacerdotibus Et Senioribus Iudaeorum commissum est: qui suo iudicio Christū morte dignum pronūciantes, causam prabuerūt populo, ut peruerso iudicio ipsorum sequens auctoritatem, contra Christum insurgeret.

2. Si Iudas Apostolus Christi, qui cum Christo conuersabatur, eius doctrinā audiebat, Et miracula pra oculis habebat: tamē sola occasione loculorum, qui erant ipsi commisi, ita per auaritiā excecatus est, ut animū posset inducere, ut Dominū suum venderet: quid nobis fiet, si non caute caueamus peccatorum occasiones?

3. Qui principio vim sibi non infert, nec vincit animi vitiosas inclinationes, magno est in periculo ruina. Diabolus enim in quā partem inclinari nos intelligit, in eam nos suis tentationibus Et grauius impellit, Et facilius prostermit.

4. Quemcunque sermone aut exemplo ad peccatum inducimus ei Christum vēdimus, per eius peccatum iniuria afficiendum, Et crucifigendum.

5. Quot cupiditatibus tenemur rerū terrenarū, honoris, scientia, opum, voluptatum

tum corporis, tot loculos cū Iuda circumferimus, id est laqueos quibus capiamur, & trahamur ad interitum. Omittamus hos loculos, ne peramus: neque enim Apostolorū ullus periit, nisi qui loculos habuit.

6. Quoties Dominum offendimus, ut nostra cupiditati faciamus satis, aut illius diuinas inspirationes contemnimus: toties Christum vili precio vendimus, & multo viliori nonnunquam, quàm illum Iudas vendiderit.

MEDITATIO TERTIA.

QUOMODO CHRISTVS DVOS discipulos miserit ad parandam cœnam: & Matri extremum

Vale dixerit.

EVANGELIVM.

PRIMO die azymorū, mittit IESVS Petrū & Ioannem dicēs: Eūtes parate nobis Pascha, ut manducemus. At illi dixerunt: Vbi vis

Matt. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.